

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **L.P.**, bytem P.xx, xx D. proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne xx, č.j. xx,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, č.j. xx, se o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 22. 6. 2010 a adresovanou Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované (byť žalobce v návrhu petitu v závěru žaloby patrně omylem požadoval zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2009). K podané žalobě žalobce přiložil napadené rozhodnutí ze dne 14. 5. 2010, kterým byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod s odkazem na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa ze dne 4. 3. 2010. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a uplatnil řadu námitek týkajících se posouzení jeho zdravotního stavu lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení.

K podané žalobě se písemně vyjádřila žalovaná a uvedla, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 25. 5. 2010, ale žalobce nevyužil možnost podat písemné námitky proti tomuto rozhodnutí, ačkoli byl na tuto možnost v poučení řádně upozorněn. Žaloba je tak nepřípustná podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2001 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a žalovaná navrhla odmítnutí podané žaloby.

Ze správního spisu předloženého žalovanou soud ověřil, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 14. 5. 2010 bylo žalobci skutečně doručeno 25. 5. 2010. Rozhodnutí obsahuje poučení o tom, že proti němu lze podat u České správy sociálního zabezpečení nebo u kterékoli okresní správy sociálního zabezpečení písemné námitky, a to do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení tohoto rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že po doručení napadeného rozhodnutí žalobce písemné námitky proti tomuto rozhodnutí

ve stanovené lhůtě u žalované nepodal, žalované ani nebyly námitky žalobce proti rozhodnutí postoupeny jiným správním orgánem či soudem.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Podle § 5 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“) může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, po případě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Žalobu podanou dle § 65 odst. 1 s. ř. s. soud projednává v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s.

Podle § 68 písm. a) s. ř. s. žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.

Z uvedeného vyplývá, že s. ř. s. vychází ze zásady, že soudní ochrana nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Nevyčerpání řádných opravných prostředků žalobcem je za podmínek stanovených v § 68 písm. a) s. ř. s. důvodem nepřipustnosti žaloby a takovou žalobu proti rozhodnutí správního orgánu soud odmítne podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve svojí procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.

S účinností od 1. 1. 2010 byl zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, novelizován zákonem č. 479/2008 Sb. Tato novelizace na rozdíl od dosavadní úpravy přinesla nový opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím žalované v důchodových věcech vydaných v prvním stupni. Podle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů včetně zákona

č. 479/2008 Sb., totiž lze proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění (tedy i proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod) jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení.

V daném případě byl žalobce řádně poučen o právu podat proti rozhodnutí ze dne 14. 5. 2010 o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod písemné námitky u žalované či kterékoli okresní správy sociálního zabezpečení. Z obsahu správního spisu i textu žaloby, ve které žalobce popisoval průběh správního řízení, vyplývá, že žalobce námitky nepodal a nevyužil tak možnost podat řádný opravný prostředek proti rozhodnutí žalované vydanému v prvním stupni. Ani z textu žaloby nelze dovodit, že by snad podaná žaloba byla svým obsahem písemnými námitkami ve smyslu § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Písemnost byla jednoznačně nazvána žalobou, byla adresována přímo krajskému soudu a jemu také poštou doručena, žalobce výslovně navrhoval, aby soud rozsudkem žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod zrušil.

Za této situace nezbývá než soudu konstatovat, že žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky, když nepodal námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod v řízení před správním orgánem ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., žaloba je z tohoto důvodu nepřipustná a soud ji postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) odmítl.

Protože byla žaloba odmítnuta, vyslovil soud současně, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto usnesení, k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím **soudu podepsaného**.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 27. července 2010.

Mgr. Lucie Trejbalová, v.r.
samosoudkyně